

ΠΕΜΠΤΗ 06/06/2024
ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ ΛΑΤΙΝΙΚΩΝ

A1. (Μετάφραση)

(19)

«Όταν ήταν ύπατοι ο Μάρκος Τύλλιος Κικέρωνας και ο Γάιος Αντώνιος, ο Λεύκιος Σέργιος Κατιλίνας, άνδρας από πολύ αριστοκρατική γενιά αλλά με χαρακτήρα πάρα πολύ διεστραμμένο, συνωμότησε εναντίον του κράτους. Αυτόν ακολούθησαν μερικοί επιφανείς αλλά αχρείοι άνδρες. Ο Κατιλίνας εκδιώχθηκε από τον Κικέρωνα από τη Ρώμη. Οι σύντροφοί του συνελήφθησαν και στραγγαλίστηκαν στη φυλακή.»

(42)

«Υπό την επιρροή αυτών ενεργώντας πολλοί, όχι μόνο φαύλοι αλλά και άπειροι, αν τον είχα τιμωρήσει, θα έλεγαν ότι αυτό έγινε σκληρά και τυραννικά. Τώρα καταλαβαίνω ότι αν αυτός φθάσει στο στρατόπεδο του Μάνλιου, όπου κατευθύνεται, κανείς δεν θα είναι τόσο ανόητος, που (ώστε) να μην βλέπει ότι έγινε η συνωμοσία, κανείς (δεν θα είναι) τόσο αχρείος, που (ώστε) να μην το ομολογήσει.»

B1.

1. Β
2. Α
3. Β
4. Γ
5. Γ

B2.

Ρεαλιστής: rem

Σοσιαλισμός: consecuti, socius

Στραγγαλίζω: strangulati

Φίρμα: confirmavit

Ρήγας: regie

Γ1.

nobilissima genera
clariores, clarissimi
cuiusdam
viros
urbium
carcer
spe
sententiam
multum, plus, plurimum
earum
coniuratio

Γ2α

pervenire
videre
fateri

Γ2β

coniurem
consequuntur
expellebas
deprehend—endi
aluissimus
nascituram
dic
intellectu
esse

Δ1. Α

Ingenii: ετερόπλωτος προσδιορισμός, γενική της ιδιότητας στο vir.

Ex urbe: εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός της απομάκρυνσης στο expulsus est

Eius: ετερόπλωτος ονοματικός προσδιορισμός, γενική κτητική στο socii

Non credendo: απρόθετη αφαιρετική του γερουνδίου του τρόπου στο confirmaverunt

Factum esse: αντικείμενο στο dicerent, ειδικό απαρέμφατο, ετεροπροσωπία, υποκείμενο στο id.

Δ1β.

qui non fateatur: δευτερεύουσα αναφορική συμπερασματική πρόταση [με όρο αναφοράς το neminem (το δεύτερο)] ως επιρρηματικός προσδιορισμός του συμπεράσματος στο περιεχόμενο της κύριας με ρήμα το intellego...fore, εισάγεται με την αναφορική αντωνυμία qui (= ut is), εκφέρεται με υποτακτική, γιατί το συμπέρασμα στη λατινική είναι μια υποκειμενική πράξη ή κατάσταση και συγκεκριμένα με υποτακτική ενεστώτα (fateatur), διότι εξαρτάται από ρήμα αρκτικού χρόνου (intellego...fore). Έχουμε ιδιομορφία στην ακολουθία των χρόνων, διότι το συμπέρασμα/αποτέλεσμα είναι ιδωμένο τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής του, συγχρονισμός κύριας και δευτερεύουσας.

Δ2α.

Antonius, alter consul, Catilinam ipsum, proelio victum, interfecit.

Δ2β.

Ιδιόμορφη/ατελής αφαιρετική απόλυτη μετοχή. Υποκείμενα Marco Tullio Cicerone και Gaio Antonio, consulibus: κατηγορηματικός προσδιορισμός.
Cum Marcus Tullius Cicero et Gaius Antonius consules essent.

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΛΑΜΠΙΡΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ